Dosarul nr. 4r-1669/2024 *(4-23049462-02-4r-17042024)*
Judecător: Viorelia Grigoraș

D E C I Z I E
În numele Legii

18 decembrie 2024 mun. Chișinău
Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău
Având în componența sa:
Președintele completului, judecător: Oxana Robu
Judecători: Vitalie Budeci și Vladislav Schibin

A examinat în ordine de recurs, *fără participarea părților,* recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național Securitate Publică al IGP MAI, Timotin Radu împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 ianuarie 2024, în cauza contravențională privind contestația depusă de Popov Veaceslav împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI05 901709 din 04.03.2023 și deciziei agentului constatator din aceiași dată întocmită în privința acestuia în baza art.236 alin.(1) Cod contravențional -

Datele referitoare la termenii de examinare a cauzei:
În procedura instanței de fond: 04.04.2023 – 22.01.2024;
În procedura instanței de recurs: 17.04.2024 – 18.12.2024.
Procedura de înștiințare legală a fost efectuată.

Asupra recursului declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național Securitate Publică al IGP MAI, Timotin Radu împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 ianuarie 2024, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău-

C O N S T A T Ă:

1. La data de 04.03.2023, agentul constatator din cadrul INSP, Mocruha Ivan, a întocmit procesulverbal cu privire la contravenție nr.MAI05 901709 prin care cet. Popov Veaceslav a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.236 alin.(1) Cod contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 12 unități convenționale ce constituie 600 lei, pentru faptul că acesta, la data de 04.03.2023, ora 16:46, aflându-se în mun. Chișinău, str. M.Sadoveanu 41, fiind la volanul automobilului de model Toyota cu n/î *****, conducea mijlocul de transport cu depășirea vitezei admisibile pe această porțiune de drum, astfel deplasându-se cu viteza de 66 km/h".

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare nominalizate, la data de 20.03.2023, Popov Veaceslav a depus contestație, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator, cu încetarea procesului contravențional pornit în privința sa, invocând nulitatea procesului-verbal, precum și lipsa faptei contravenționale.

2. Prin *hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 ianuarie 2024*, s-a admis contestația depusă de Popov Veaceslav, fiind anulat procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr.MAI05 901709 din 04.03.2023, întocmit de către agentul constatator al INSP mun. Chișinău, privind constatarea comiterii de către Popov Veaceslav a contravenției prevăzute de art.236 alin.(1) Cod contravențional, inclusiv și decizia agentului constatator din aceiași dată de aplicare a sancțiunii de 12 unități convenționale, ceia ce constituie 600 lei, cu încetarea procesului contravențional pe temeiul prevăzut la art. 441 alin.(1) lit.a) Cod contravențional.

3. *Împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 ianuarie 2024 a declarat recurs agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național Securitate Publică al IGP MAI, Timotin Radu prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă rejudecarea cauzei în prima instanță, într-un alt complet de judecată.*

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

-la întocmirea procesului verbal agentul constatator a respectat normele procesuale și materiale, a prezentat probele acumulate în cadrul dosarului contravențional intentat împotriva cet. Popov Veaceslav .

4. Procedura de citare legală a fost executată.

Potrivit prevederilor art. 447 alin (1) și (2) Cod de Procedură Penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Agentul constatator și persoana în a cărei privință a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenție au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe.

Părțile nu s-au folosit de dreptul acordat de a depune referință potrivit prevederilor art.447 alin.(2) Cod de procedură penală.

Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței *(f.d. 35-36)* fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 391 Cod de Procedură Penală RM privind citarea participanților la proces, și ținând cont de

faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

5. Examinând hotărârea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, cercetând materialele cauzei, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar de *a respinge recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național Securitate Publică al IGP MAI, Timotin Radu împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 ianuarie 2024, ca fiind nefondat,* reieșind din următoarele considerente.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat*.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

5.2. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Conform prevederilor art. 8 alin. (2) Codul Contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În temeiul prevederilor art. 10 Codul Contravențional al RM, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

Conform prevederilor art.14 alin. (1)–(3) din Codul Contravențional al RM, contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de

caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia şi putea să le prevadă.

Potrivit art.374 Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. (2^1) Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. (3) Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art.375 alin. alin.(1), (2) și (3) Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

În corespundere cu prevederile art. 440 alin. (1) Cod Contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității

din care face parte agentul constatator, în instanță de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

În temeiul prevederilor art. 458 Codul Contravențional al RM, examinând cauza contravențională, instanță de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, iar potrivit prevederilor art. 460 Codul contravențional, instanță de judecată hotărăște asupra cauzei contravenționale, pronunțându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptice şi juridice ale cauzei.

Conform prevederilor art. 425 Cod Contravențional al RM, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

5.3. Colegiul Penal, prin prisma prevederilor ce guvernează speța dedusă judecății, reiterează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor

valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Astfel, Colegiul Penal reține că prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05 901709 din 04.03.2023, Popov Veaceslav a fost atras la răspundere contravențională, fiindu-i imputată comiterea contravenției prevăzute de art.236 alin.(1) Cod contravențional pentru, pentru faptul, că la data de 04.03.2023, ora 16:46, aflându-se în mun. Chișinău, str. M.Sadoveanu 41, fiind la volanul automobilului de model Toyota cu n/î *****, conducea mijlocul de transport cu depășirea vitezei, astfel deplasându-se cu viteza de 66 km/h. Prin decizia agentului constatator, inclusă la pct.16 al procesului-verbal cu privire la contravenție nominalizat, a fost emisă decizia de sancționare cu amendă în mărime de 12 unități convenționale ce constituie 600 lei.

În conformitate cu prevederile art. 425 alin. (2) din Codul contravenţional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Din materialele cauzei, instanţa de recurs reţine că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05 901709 din 04.03.2023, Popov Veaceslav a fost atras la răspundere contravențională, fiindu-i imputată comiterea contravenției prevăzute de art.236 alin.(1) Cod contravențional pentru, pentru faptul, că la data de 04.03.2023, ora 16:46, aflându-se în mun. Chișinău, str. M.Sadoveanu 41, fiind la volanul automobilului de model Toyota cu n/î *****, conducea mijlocul de transport cu depășirea vitezei, astfel deplasându-se cu viteza de 66 km/h. Prin decizia agentului constatator, inclusă la pct.16 al procesului-verbal cu privire la contravenție nominalizat, a fost emisă decizia de sancționare cu amendă în mărime de 12 unități convenționale ce constituie 600 lei.

În speță, Colegiul penal atestă lipsa în totalitate a probelor care ar dovedi comiterea contravenției imputate contestatarului, și anume circumstanțele faptice care ar confirma că, Popov Veaceslav, la data de 04.03.2023, ora 16:46, aflându-se în mun. Chișinău, str. M.Sadoveanu 41, fiind la volanul automobilului de model Toyota cu n/î *****, conducea mijlocul de transport cu depășirea vitezei, astfel deplasându-se cu viteza de 66 km/h, or din materialele cauzei rezultă că, agentul constatator ca probe a vinovăției petiționarului a prezentat: procesul-verbal cu privire la contravenție MAI05901709 din 04.03.2023 conform căruia la data și circumstanțele descrise conducătorul auto Popov Veaceslav a comis fapta nominalizată, depistată și documentată cu ajutorul mijlocului tehnic 007451; copia

pozei efectuate cu aparatul pentru măsurarea vitezei de mișcare a autovehiculului de model Toyota cu n/î ***** la data de 04.03.2023 ora 16:46, conform căreia a fost constatată viteza de deplasare de 66 km/h; copia certificatului nr.34/17-8777 din 30.11.2022 conform căruia agentul constatator, ofițerul Secției patrulare „Chișinău” a Direcției patrulare „Centru” a INSP, inspector superior Bucur Ion, este admis utilizarea mijloacelor de măsurare și înregistrare video a vitezei mijloacelor de transport auto de tip: „Laser LTI 20/20 TruCAM”, „Laser LTI 20/20 TruCAM II” cât și Buletinul de verificare metrologică nr.3.3-083 a mijlocului de măsurare de tip LTI20/20 TruCAM II, nr.TC007451.

Însă, la examinarea materialelor cauzei contravenționale, Colegiul penal atestă că, agentul constatator Mocruha Ivan, nu este împuternicit prin certificatul nr.34/17-8777 din 30.11.2022 să efectueze careva măsurări cu aparatul de tip „TruCam” în baza căruia a și fost măsurată viteza de deplasare a automobilului, condus de către petent.

Prin urmare, constată că, agentul constatator a utilizat pentru măsurarea vitezei mijlocul tehnic de măsurare „TruCam 7439”, în același timp agentul constatator nefiind admis la utilizarea acestuia în procesul de depistare și documentare a cazurile de depășire a vitezei stabilite, certificatul anexat la materialele cauzei contravenționale fiind eliberat pe numele agentului constatator – Bucur Ion.

În acest context, conform prevederilor art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Conform prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă: nu există faptul contravenţiei.

În conformitate cu prevederile art. 461 din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

În conformitate cu art. 458 alin. (1) din Codul Contravențional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În accepţiunea reglementărilor în vigoare stabilirea vinovăţiei unei persoane în comiterea unei fapte contravenţionale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate la faza stabilirii faptei contravenţionale.

La caz, instanța de recurs reiterează că, agentul constatator nu a prezentat nici o probă ce să confirme vinovăția persoanei de comiterea contravenției imputate.

În conformitate cu art. 425 alin. alin. (1)-(3) din Codul contravenţional: (1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Conform art. 425 alin. (5) din același Cod, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prevederile codului.

Astfel, cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina contestatarului, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute de către agentul constatator, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea contestataruluiu acţionează principiul *in dubio pro reo*.

Faţă de cele precizate, instanţa de recurs reține că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului *in dubio pro reo*.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problema de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional şi, în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

La acest capitol instanța accentuează că circumstanțele cauzei urmează să fie constatate cu precizie de către agentul constatator în cadrul urmăririi contravenționale, întrucât, exigențele procesului penal sunt aplicabile și procesului contravențional, astfel, exigențele impuse de prevederile art. 6 din CEDO, sunt importate de către CtEDO și acuzațiilor în materie contravențională, așa cum s-a statuat în cauza Ziliberberg c. Moldovei (hotărârea din 01 mai 2005). Rațiunea instituirii cerinței imperative de indicare cu suficientă precizie a circumstanțelor cauzei săvârșirii faptei contravenționale a fost aceea de a-i permite instanței cercetarea legalității și temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție prin stabilirea faptelor materiale și verificarea încadrării juridice pe care acestea au primit-o, precum și a caracterului justificat al sancțiunii aplicate.

În acest sens, instanța de recurs reiterează că, la materialele cauzei nu este anexat nici o probă ce ar confirma vinovăția înaintată.

În conformitate cu art. 425 alin. (7) din Codul Contravențional, procesului contravenţional, în partea ce ţine de declaraţii, se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

Tot aici, instanța de recurs evidențiază că hotărârea sa trebuie să fie legală, motivată și întemeiată numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Potrivit art. 8 alin. (3), art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii (i.e. contravenţiei) nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului (i.e. contravenientului). Sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată.

Astfel, în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că, nu s-a confirmat prin probe pertinente, concludente şi utile învinuirea contravențională formulată şi motivată prin faptul că, Popov Veaceslav la data de 04.03.2023, ora 16:46, aflându-se în mun. Chișinău, str. M.Sadoveanu 41, fiind la volanul automobilului de model Toyota cu n/î *****, conducea mijlocul de transport cu depășirea vitezei, astfel deplasându-se cu viteza de 66 km/hÎn conformitate cu art. 461 din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în articolele 441 şi 445, instanța încetează procesul contravențional.

Astfel, în conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei.

Mai mult, Colegiul Penal reține că, agentul constatator nu a indicat în cererea de recurs care este motivul și temeiul legal al casării hotărârii primei instanțe, or, un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată nu poate constitui temei de casare a acesteia.

În continuare, Colegiul Penal relevă, că recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat doar dezacordul cu hotărârea emisă, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat.

În atare circumstanțe Colegiul Penal reține, că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată şi motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CtEDO Garcia Ruis versus Spania).*

Or, conform art. 470 alin.(3) Cod Contravențional instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze şi alte temeiuri fără a agrava situația contravenientei, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Colegiul Penal consideră, că recursul declarat la caz reprezintă de fapt dezacordul recurentului cu aprecierea instanței de judecată, or instanța de recurs consideră aprecierea instanței de fond una clară, certă și bine motivată, iar careva probe și temeiuri de casare a acesteia nu au fost constatate.

5.4. Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

6. În această ordine de idei, Colegiul Penal conchide că argumentele invocate în recurs, nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care recursul declarat de agentul

constatator din cadrul Inspectoratului Național Securitate Publică al IGP MAI, Timotin Radu împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 ianuarie 2024, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a hotărârii instanței de fond.

7. În conformitate cu prevederile art. art. 473 alin. (1) pct. 1), lit. c), 474 Cod Contravențional al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău -

D E C I D E:

Recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național Securitate Publică al IGP MAI, Timotin Radu împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 ianuarie 2024, prin care s-a admis contestația depusă de Popov Veaceslav, fiind anulat procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr.MAI05 901709 din 04.03.2023, întocmit de către agentul constatator al INSP mun. Chișinău, privind constatarea comiterii de către Popov Veaceslav a contravenției prevăzute de art.236 alin.(1) Cod contravențional, inclusiv și decizia agentului constatator din aceiași dată de aplicare a sancțiunii de 12 unități convenționale, ceia ce constituie 600 lei, cu încetarea procesului contravențional pe temeiul prevăzut la art. 441 alin.(1) lit.a) Cod contravențional, *se respinge ca fiind nefondat, cu menținerea hotărârii fără modificări.*

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecător: Oxana Robu

Judecător: Vitalie Budeci

Judecător: Vladislav Schibin